

DEBRECZENI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Helyben:		Videkre:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy hóra	1 "	Egy hónapra	2 "

A szerkesztésért felelős

Kutas Imre

kiadó s lap tulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel

Királyi találkozó.

Debreczen, április 16.

A jövő hó elején, mint már jeleztük, ő Felső Goluchowski gróf külügyminiszter kíséretében Berlinbe utazik. Ezzel egy jelentőségteljes manifesztáció előtt állunk, mely az egész világ szeméi elé vezeti azt a tényt, hogy a német-osztrákmagyar szövetség változatlanul zavartalanul folyton-folyvást fennáll.

Öreg királyunk ez utazásának, mint megbízható jelentésekből kitűnik, nincsenek politikai indokai. Ferencz József a német császárnak két látogatását nem viszonzhatta eddig, — a második látogatásra egy nagyon gyászos esemény nyújtott alkalmat s a viszonzásra május 6-át választotta, azt a napot, melyen a német trónörökösét nagykorusítják.

Királyunk nem akarja ezt az alkalmat elszalasztani, hogy a német trónörökös és az egész Hohenzollern ház iránt érzett baráti vonzalmának és törhetlen hűségének jelét adja e nagyfontosságú napon. Amde a baráti vonzalmaknak ez a nyilvánítása Habsburg és Hohenzollern közt magában véve is oly esemény, melytől a politikai fontosságot, főleg a jelen politikai konstellációk mellett, megtagadni nem lehet. A külföld amennyiben a konstellációk mellett

figyelembe veendő, egyszerűen tudomásál fogja venni ezt a tényt, anélkül, hogy bárhová irányzott tüntetésre gondolna.

Ami a belföldet s különösen a monarchia két államát illeti, azok politikai tényezői az uralkodóknak ebből a közvetlen gyorsasággal kitűzött találkozásából a legkülönbözőbb következtetéseket s tanulságokat vonhatják le.

Magyarországon a királynak ez az utazása, mely közvetlen a delegációk összejövetele előtt történik, nagy megelégedést idéz elő, mert minden külügyminiszteri oxpozénál érhetőbben ismerteti az Ausztria Magyarország külpolitikáját, mely törhetetlenül ragaszkodik a három hatalomnak évtizedek óta fennálló szövetségéhez. Másfelől Magyarország az uralkodók találkozásában annak bizonyítékát látja, hogy ez a szövetség az idők folyamán egyik félre nézve sem veszített értékéből semmit. Végül Magyarország ezt az utazást kezességnek tekinti arra nézve, hogy ez a nemzetközi szövetség nem fog ismét oly módon megzavartatni, mint annak idején Ausztriában Badeni kormányzása alatt történt. Magyarország ápolja ezt a szövetséget, tőle telhető nagy áldozatokat hoz érte, s nem akarja tűrni, hogy könnyelmű kísérletezésekkel zavarják s kérdésessé tegyék azt.

Ausztriában a heves vérű cseh politikusoknak végre be kellett látniok, hogy hiába kaczerkodnak Oroszországgal s hogy pánorosz velleitásaik alkalmasak oly áramlatok előidézésére, melyekért a felelősséget nem viselhetik. Magyarország is mélyen átérzi ugyan, hogy a jó viszony Oroszországgal jótétemény Ausztria-Magyarországra nézve és az európai béke biztosítását jelenti; de tudja azt is, hogy a szilárd szövetség Németországgal reánk nézve olyan politikai és közgazdasági fontossággal bír, melyet az osztrák politikusok nem mindig s nem elég alaposan tudnak méltányolni.

Mi magyarok áldásunkkal kísérjük királyunkat Berlinbe, mert tudjuk, hogy ő Felső az államok szövetségének érdekeit veszi tekintetbe, midőn ezt a szövetséget ápolja és erősíti. Midőn a két uralkodó Berlinben ismét baráti jobbot nyújt egymásnak, Magyarország a legnagyobb lelkesedéssel áll királyja oldalán s mélyen érzett örömmel áldja a rég bevált szövetség megerősítését és megszilárdítását.

(+)

= A király berlini útja. Bécsből táviratozzák a lapoknak, hogy a király berlini újáról, az orosz nagykövet is pontosan

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Magyar elefántvadász kalandjai.

Ceylon szigetén vadászik most Tallian Emil, ismert nevű magyar sportférfi. Olykor-olykor érdekes levelet küld haza, elmesélvén kalandjait. — Mostanában ismét küldött levelet s érdekes vadászatairól így emlékezik meg.

Falla-Rivercamp, február 26-ikán. Alig hogy elindultunk a Campból, már néhány száz lépés távolságban megtaláljuk egy erős elefántnak az egészen friss nyomait, melyet vagy 1½ óráig követve, megpillantjuk roppant sűrű dsungliban (bokrok) magát az állatot. Éppen készülöben van a lefekvésre s csinálja az ágát; nem soká kellett várakozni, amint meghalljuk, hogy az elefánt lefekszik s kísérteties horkolást kezd, közben-közben ijeszten korog a hasa. Most, hogy harmadszor találkozom már elefánttal sokkal nyugodtabban fogom föl a szituációt. Lefekszem tehát a dsungli szélére, azon keresztül gútkerrel szemlélem s próbálgatom kitalálni a helyet, ahonnan a mintegy tizennyolcz lépésre bent fekvő állatra biztos golyót lehetne röpíteni; akárhogy próbálgatom azonban — nem voltam képes a lövésre elhatározni magamat, mivel túlságosan sűrű volt a dsungli — másfelől mert háttal feküdtem felénk az állat s így jó lövést, mely föltétlenül az agyvelőt kell hogy találja, applikálni nem lehetett; visszafordultunk tehát egy tisztásra s elhatároztuk, hogy bevárjuk, míg ökelme kialakulja magát, időközben elköltvén a magunkkal hozott lunchot; két óra felé lehetett,

amidőn Abu, öreg Shikárim, ki elment utána nézni, azzal a hírrel jött vissza, hogy az elefánt már eltávozott; rögtön megkezdettük ennél fogva a nyom követését s lezonyu fáradtsággal majdnem áthatlan dsunglikon keresztül követve, öt óra tájban meghalljuk az ágak tördelését s megállapítjuk, hogy az elefánt az általa letaposott ösvényen visszafelé tart felénk; nem lehetett távolabb tőlünk 25—30 lépésnél.

Usup Shikárim erre hirtelen megragadva kabátomat, az ösvényen visszafelé húz, de már e perczben a hatalmas állat fele kibukkant 14 lépés távolságban a sűrűből; felkapom tehát 12-es rifflmet s egészen tisztán látván a félénk lépésben tartó állat fejének egyes részeit, reá célzok eléggé nyugodtan a hemlok ama részére, ahol a csont nem túlságos vastag s melyen keresztül a golyó könnyen behatolhat az agyba; hirtelen elsütöm a puskát s egyben látom, hogy az elefánt jobb oldalára dől s nem mozdul. Szívem, mely rémségesen vert, úgy hogy azt hittem, hogy alig bírom kitartani, erre kissé megnyugszik s néhány másodperc múlva előre teszek 4—5 lépést s látom, hogy az óriás állat előttem fekszik előtt koponyával, élet ugyan volt még benne, ugyanazért engedve Shikárim kérésének egészen közélről még egy lövést tettem az agyba, egyet pedig a szív tájékába, amint a lövések hatásából láttam, teljesen szükségtelenek voltak, amennyiben az első golyó föltétlenül halálos volt. Hála Istennek! Van tehát elefántom s a nagy fáradtság, reggeli 5 órától este 5 ig a dsungliban lenni, kifizette magát. Képzeltétek, hogy milyen volt érzésem a nagy izgottságtól s örömtől. Campon három óra távolságban lévén a késő idő miatt

már nem csinálhattuk semmit s jól letakarván galyakkal az állatot, hazafelé indultunk azzal, hogy másnap kora reggel kirakkol az összes népség az elefánt használható részének ugymint, lábak, ormány, fülek, fark, fogak stb. levágására.

Utközben Usup Shikárim, ki előttem haladt egy-két lépéssel, amint egy meglehetősen sűrű dsungliban szűk ösvényen haladtunk, hirtelen ijeszten elkiáltva magát, nagyot ugrik s visszafordulva a földre mutat, ahol egy óriási kigyó (boa konstiktor) hatalmas fejét pillantom meg előttem egy lépésre; megfagyott bennem a vér, úgy megijedtem, részben a kigyó láttára, részben Usup hajmeresztően ijesztő kiáltására s szerencsém volt, hogy még éppen a kellő pillanatban vissza tudtam tartani jobb lábamat a lépéstől; visszatáncorodva, oda szólok Usupnak, hogy vegyen egy tönköt s üsse agyon a besttiát, de látva, hogy sem ő, sem öreg Shikárim nem merik megtenni, fogom tehát magam s miután nyugodtabb lettem, tudva azt, hogy a boa konstiktor nem mérges s harapása nem halálos, levágok a szarvaskéssel egy nagy ágat, meg tisztítom a galyaktól s megközelítvén a besttiát hatalmas ütést mérek a fejére; az ütés mindazonáltal nem volt elég s így, minthogy sörétes puskám nem volt náluk, hazaküldvén azt a fegyverhordozókkal, — az elefánt lövését avizalándó, kénytelen voltam rífemből egy golyót bele löni a fejébe, mely — expanzív lévén — azt teljesen szétroncsolta. Kijutott ekként a ceyloni borzalmakból is részem, de nem bánom, mert egy szép, karvastagságú három méter hosszú bestia bőrrel gazdagodtam meg.

volt informálva. Ez a körülmény is bizonyítja, hogy Ausztria és Magyarországnak Oroszországhoz való viszonya jó. Politikai körökben azt hiszik, hogy a két uralkodó közt Berlinben fontos politikai kérdések kerülnek színyegre.

Magyarország Párisban.

— április 16.

A párisi nemzetközi kiállításon impozáns módon vesz részt Magyarország. Különösen a magyar ipar ad okot általános csodálkozásra és méltánylásra.

Magyarországnak Párisban levő részvételéről a következőkben számol be a táviró.

Páris, apr. 14.

Az ünnepélyek csarnokától balra esik a magyar osztálynak gépgyártási és villamossági csoportja. A magyarok nagy erőfeszítéssel éjjelnappal dolgoztak, hogy elkészüljenek és meg is van az az elégtételük, hogy Loubet elnök mai körútjában egyetlen csoport volt az egész kiállításon, amely berendezése lobogódiszt öltve teljesen elkészült várta. Az elnököt Lukács Béla kormánybiztos, Miklós Ödön kormánybiztos helyettes, gróf Széchenyi Béla és gróf Zichy Jenő a történelmi kiállítás elnökei kísérték körútjában. A jelzett csoportok bejáratánál magyar díszruhás urak sorfalat állva, harsány éljenzéssel üdvözölték a köztársaság elnökét. Innen a magyar urak Loubet elnök kíséretét megkerülve, a magyar pavillonhoz hajtottak, bevárva az elnök hajóját, melyet a Rákóczy-induló val és a Marseillaise-szel, magyar és francia zászlók lobogtatásával fogadtak.

A Szajna partján levő több száz főnyi közönség éljenzéseire figyelmessé téve, Lukács Béla kormánybiztos, ki a köztársaság elnökét hajóján kísérte, a magyar pavillon előtt Magyarország nevében üdvözölte az elnököt. Loubetnek láthatólag jól esett a magyarok figyelme és élénken és szívélyesen viszonzta a parton álló magyarok köszöntését. A magyar kiállítási csoportok berendezése a legelőhaladóbb, ezt mindenki elismeri. A közönség már holnapról kezdve megtekintheti. A villamossági, erdészeti, vadászati, kulturai, közoktatási és a földművelési csoporttal kívülünk egy állam sem készült el. A magyarok élénk részvétele és munkássága a kiállítási munkában sok rokonszenvet kelt Párisban. Az ünnepélyek csarnokában, a mikor Loubet megnyitotta nyilvánította a kiállítást, magyar díszben jelen voltak: Lukács Béla, Miklós Ödön, gróf Széchenyi Béla, gróf Zichy Jenő, gróf Esterházy Mihály, Szalay Imre, Ráth György, Kazy Mihály kamarás, Radisich Jenő, Návay Aladár, Földváry József, Kövesdy Béla, Koós Jenő, Boros Samu, Bálint és Jámor, Fittler Kamill, báró Malcomes Gyula, Légrády Károly, Czobor Béla, Szabó Sándor, Erdődi Béla, Rejtő Sándor, Zápori Regenhardt, Györy Arpád udvarlevéltáros, Hutyrá Ferencz tanár, a főváros részéről Almády Géza, Wagner Jenő Szádeczky Lajos, Szendrey János, Melicher Kálmán, Borostyáni Nándor, Borehy György és neje, Miklós Ödönné, gróf Széchenyi Hanna Ráth Györgyné, Légrády Mariška, Hutyráné és Wagner Jenőné. A kormánybiztos holnap délután meghívta a kiállítás rendezésében közreműködött magyar előkelőségeket.

Gyors segély a mérgezésnél.

Gyakran megesik, hogy az emberek részint véletlenségből, részint pedig szándékosan megmérgezik magukat.

Olyan egyszerűek az első segélynyújtás feltételei, hogy azt minden művelt ember könnyen elsajátíthatja.

Szolgálatnak erre nézve a következő utbaigazítások:

Először is tisztában kell lennünk azzal, hogy csakúgyan mérgezés történt-e? Erre mutatnak: erős hányás, hasmenés, nagyfokú bódulat és öntudatlanság. Ha a mérgezett nagyon álmos, akkor opiumra, morfinra, kloroformra vagy kámforra van gyanú. Ha a mérgezett összeesik, akkor só, vagy lugmérgezésre, dohányra kell gondolni. Ha az illető delirál, félrebeszél, akkor belladonna, vagy alkoholemérgezést sejtünk. Ha a rosszullet göresökkel jár, akkor szén-sav, arzén, maró savak és alkakra gondolhatunk. Ha a mérgezett hűdött, akkor: bürökre, ólomra; ha szempillái erősen kitégultak: nadragulyára, bolondító csalma tokra, maszlagos redősiromra; ha a testén bőrkütyüsek vannak: arzénra, belladonnára, opiumra; ha a kilégzet levegőnek jellemző szaga van, akkor alkoholra, kloroformra, cianhidrogénre; ha pedig a szája sebes, akkor karbolsav, kénsav, vagy légeny-sav-mérgezésre kell gondolnunk.

Ha ezek után a mérgezés jellegével már tisztába jutottunk, akkor a mérget vagy eltávolítjuk, vagy közömbösítjük. Az eltávolítás legegyszerűbb módja: a hányás előidézése. Ez ezből a garat nyálkahártyáját ujjunkkal vagy egy tollszállal ingereljük. Ha ez nem vezet eredményre, konyhasót, timsót vagy langyos vizet adunk a betegnek. A konyhasóból elég egy-két, a timsóból pedig egy evőkanálnyi, a langyos vízből pedig feliternyi.

A közömbösítésnél a használt mérget vegyi és természeti sajátságaira kell ügyelni. Tekintetbe kell továbbá venni azt is, hogy csak olyan szert szabad ellenszerül alkalmazni, amely magában véve veszélytelen és gyors hatású.

Éppen ezért, ha ásványmérgekkel történt a mérgezés: tojásfehérnyét, ha savval: szappant, ha pedig lúggal, akkor: citromvizet kell használni.

Mihelyt az első segítséget megadtuk a betegnek, küldjük azonnal orvosért.

Az idegesség gyógyításáról.

Ha az idegesség ujkeletű, könnyű azon segíteni. Nem is kell egyéb, mint hogy az általános higiénia szabályai szerint éljen az ideges ember. A megfelelő táplálkozás és egy kis tejkura máris megszünteti a bajt.

A tejkura abban áll, hogy naponta két vagy három liter jó tejet megiszunk.

Nagyon fontos tényező azonban a megfelelő mozgás, melyet akár sétálás, akár pedig valamely sport alakjában végzünk, de mindig szem előtt tartva, hogy a túlzás könnyen megárt és a testi mozgás csak akkor válik javunkra, ha betartjuk a kellő mértéket. Akár biciklizés, akár vívás, tornázás, vadászat, vagy kocsihajtás ez a sport, mindig szem előtt kell tartani, hogy a sok még a jóból is megárt.

A megfelelő szórakozásnak is elég fontos szerepe jut az idegesség gyógyításában. Az ideges ember járjon el színházba, cirkuszba és minden olyan társaságba, ahol kellemesen tölti idejét, de tartsa szem előtt, hogy idegmegrázó tragédiák, hajmeresztő látványosságok épp úgy nem neki valók, mint a hazardjáték, mely nagyon is ingerli idegeit. Az ilyen szórakozás, ahelyett hogy felüdítene őt, még inkább tönkretesz idegrendszerét.

Az éjjelezés egyáltalában nem való az ideges embernek. Szokják inkább a korai és rendszeres lefekvéshez, mert annyi bizonyos, hogy az éjjeli alvást nem pótolja semmiféle pihenés napközben. Már csak azért sem, mi-

vel a nappali élet zaja behatol a hálószobába, akárhogy akarják is onnan kizárni és zavarólag hat az alvásra. Már pedig az ideges ember lemondjon a dohányzásról, szivarozásról, a bor és a sör élvezetéről, de ha valakinek, úgy neki tanácsos mindezekben mértéket tartani. Ebédnél két deczi bor, este egy pohár sör nemcsak hogy nem árt, de sőt még hasznára is van, mivel kellemes meleglet áraszt szét testében; a szivarból elég három vagy négy, az is a gyöngébb fajtából. Az az ember azonban, ki 15 vagy 20 erős szivart szí el naponta, két vagy három liter bort fogyaszt el, ne remélje, hogy ilyen erőpróba után idegei lecsillapodjanak.

Igazán jó hatással van az idegekre, ha az idegességre hajló, vagy már abban szenvedő hetenkint kétszer vagy háromszor langyos vízben megfürdik, mert a fürdő élénkíti a vérkeringést és meggyorsítja az egyes szervek működését, ami egyik lényeges kelteke az idegesség gyógyításának. De mindezeknél lényegesebb, hogy az ideges ember tartózkodjék mindennemű szellemi megerőltetéstől, minden izgalomtól és főleg a haragtól, a mérgelődéstől.

Aki ezeket szem előtt tartja — föltéve, hogy idegessége nem régi keletű és még nem hatalmasodott el nagyon — csakhamar érezni fogja, hogy ismét megjön a munkakedve, testének ruganyossága, megjön az egészséges álma és étvágya, fokozódik az életkedve — s mindez azért, mert megszűnt a betegségi ok: az idegesség.

Sok esetben azonban nem elég ennyi, mivelhogy a betegség máris krónikus jellegűt öltött. Mit tegyen hát ilyenkor az ideges ember? Forduljon szakorvoshoz és kövesse türelemmel meg kitartással, amit az neki tanácsol.

Nagyon is fontos és azért újból hangsúlyozom, hogy az idült idegesség gyógyításában nagy szerepet játszik az a körülmény, havajjon a betegnek van-e elég türelme, hogy a szakorvos tanácsát mindenben híven kövesse, és viseltetik-e föltétlenül bizalommal amaz ember iránt, kinek gyógykezelésétől reméli javulását. E kettő nélkül ki van zárva az alapos gyógyítás lehetősége. Hogy mit jelent ilyen esetben a türelem szó? Első sorban annyit, hogy néha hónapokig is eltart a kúra, melyet egyszer megkezdve, nem tanácsos félbeszakítani. S nevezetes dolog, hogy éppen ebben a tekintetben találkozunk a legtöbb nehézséggel az ideg orvos. A beteg rászánja magát egy négy, vagy hat hétig tartó kúrára és jóllehet ezen időszak lefolyása után állapota javult, a baj még nem szűnt meg teljesen. Ahelyett, hogy folytatná, tovább is pontosan követné az orvos rendelését, türelmetlenül, elveszti bizalmát és másutt keres gyógyulást. Eppen annyi az, mintha meg sem kezdte volna a kúrát, sőt a legtöbb esetben még súlyosítja is az állapotát, mivelhogy ingerlekeny lelki állapotánál fogva könnyen buskomorságba esik.

Azért is legyen az orvos mindig őszinte az ideg beteggel szemben. Ne hitesse el vele, hogy négy vagy hat hét elég lesz gyógyítására, holott előre tudja, hogy ahhoz sokkal több idő kell. Jobb mindjárt eleinte a beteget előkészíteni, semmint később csalatkozó reményeivel küzdeni.

Ami a gyógykezelés módját illeti, azt esetről esetre az orvos megállapítja, annyit azonban elárulhatunk, hogy a mai ideggyógyászok szerint főszerepet játszanak abban a villamozás, a massage és a hidegvizkúra. Ami az utóbbit illeti, sokon abban a téves felfogásban vannak, hogy minél kidegebb a viz, annál nagyobb a haszna. Akárhányszor tapasztaltam már a magam orvosi gyakorlatán, hogy ideges emberek 10–12 fok hideg vízzel gyötrik magukat. Szinte eláll a lélegzetük, didereg a hátuk, összevaczog a foguk, de azért csak folytatják az önsanyargatásukat ezt a nemét, holott ebben a tekintetben csakis egy elv lehet irányadó s az: minden ideges ember csak olyan fokú hidegvizkúrát használjon, amely nem kinezza a testét, hanem jölesik neki.

N A P I H I R E K.

Debreczen, április 17.

— **Ünnep után.** Feltámadásnak szent ünnepnapjára feltámadt a tavasz is. A fagyos szelek, a melyeket pár nap óta jeges odvából a zord tél apó bocsátott az amugy is szeszélyes hírű áprilusra, egyszerre elmúltak és enyhe tavaszi fuvalom áradt szét az utcákon: enyhe és illatos, mintha egyenesen a rétekről, a zsendülő mezőkről és a rügyező erdőkből jönne ide a nagy kötömegek közé, hozván a szárnyain egy darab igazi, egy darab — vidéki tavaszt. A színes tömegre, a mely ellepte az utcákat, a „kivirult aszfaltra“ felhőtlen ég mosolygott alá és kacagó ferőfényben uszott az egész város, a melyre aranyos napfényvel omlik alá a nagy ünnep hangulata. Ünnepi és tavaszi képe volt Debreczennek, a mely ragyogóan szép volt, mint egy mosolygó menyasszony. Számtalan sok ezernyi sétáló közönség hullámozott az utcákon mindenfelé. Semmi boru az égen, és semmi boru a szívekben. A feltámadás nagy napja ez; a reményeké a szereteté. A harangok is megérkeztek és ércnyelvük csengő hangja szerteömlővén a napsugaras levegőben, diadallal hirdette a feltámadást.

... Ime, e sorokat irtuk tegnap, husvét második napján. — Kénytelenek vagyunk azonban konstatálni azt, hogy a tegnapi sorok mára már elvesztették aktualitásukat, — legalább ami a szép időt illeti, — mert most mindjárt megered az eső. S itélve a fellegek gyanus, kormos színét, el sem áll jó ideig. A szeszélyes április tehát nem tagadja meg magát még az ünnep kedvéért sem.

— **A német trónörökös és a 7-es huszárak.** Vilmos német császár elsőszülött fiát május hó 6-án avatják fel nagy ünnepélyességgel nagykorúvá. Az ünnepélyen jelen lesz Ő felsége is. Ez alkalomból a német trónörökös üdvözlő sürgönyt fog kapni a nagy váradi Vilmos huszárak tisztikarától is, mert a német trónörökös 1896 április 14-óta tagja ennek a tisztikarnak. Akkor nevezte ugyanis ki ő felsége az apja II. Vilmos német császár és porosz király tulajdonát képező 7. huszárezredbe hadnagynak. Mint Budapestről sürgönyzik, a német trónörökös, ki már azóta megkapta a Szent István-rend nagy keresztjét is, a kit II. Vilmos május 6-án az I. testőrezred főhadnagyának nevez ki, király ő felsége is előlépteti főhadnaggyá a 7. huszárezredben. A Vilmos huszárak üdvözlő sürgönyét Leonard ezredes küldi el Debreczenből, hol most a 7. huszárezred törzse székel.

— **Hirlapírók és lapkiadók Pécsről.** Pécsről telegrafálva levelezünk, hogy husvét vasárnapján este érkeztek Pécsre a Vidéki Hirlapírók Országos Szövetségének tagjai, hogy megtartsák évi, egyuttal tisztujtással egybekapcsolat közgyűlésüket. Ugyancsak akkor érkeztek meg a legfiatalabb sajtószövetség, a Magyar Lapkiadók Országos Egyesületének tagjai, a kik itt tartják választmányi ülésüket. A város közönsége nagy díszszel és lelkes örömmel fogadta a hirlapírókat és lapkiadókat. Az összes középületek fel voltak lobogóva és a pályaudvaron Pécs közönségének színe-java megjelent. Az érkező vendégeket a pályaudvaron Majorossy Imre polgármester üdvözlölte, majd Pleininger Ferencz, a helyi fogadó-bizottság elnöke mondott hozott istent. Pécs vendégei nevében Zilahi Simon, a „Budapesti Hirlap“ kiadóhivatalának főnöke lelkes szavakkal köszönte meg a

szép fogadtatást. Az elszállásolás után a vendégek a Nemzeti Kaszinóban találkoztak. Hétfőn délelőtt a virághírű Zsolnay-gyárat tekintették meg. A két szövetség hétfőn délelőtt 10-12 óra között tartotta ülését. A hirlapírók szövetsége a városház közgyűlési termében, a lapkiadók a kereskedelmi és iparkamara helyiségében. A kiadók választmányi ülésén elhatározták, — hogy Lukács László pénzügyminisztert az illeték-bélyeg-törvényjavaslat benyújtásáért táviratilag üdvözlik. Az ülés után a vendégek Pécs város díszlakomáján vettek részt.

— **Összeszurkálta a feleségét.** Molnár András földmives tegnap délután jól bepálinkázva ment haza a Nyil-utca 71. sz. alatt levő lakására. Felesége e miatt szemrehányást tett neki, amire a részeg ember annyira dühbe jött, hogy kést rántott és feleségét több helyen megszurta. A szurások közül különösen egy a veszedelmes, az, a melyik a bal emlője fölött, a szív mellett találta a szerencsétlen asszonyt. — Molnárt a rendőrség azonnal letartóztatta. Az asszony állapota nagyon súlyos.

— **Műkedvelők előadása.** Az államvasutak debreczeni műhelyének alkalmazottjaiból alakult műkedvelők május 6-án előadást rendeznek önképző-egyesületüknek javára. Dóczy József Liliom Klári című népszínművét adják elő.

— **Megégett a koporsóban.** Az abauj-tornamegyei Alsó-Mistye községben Mészáros János harangozót temették tegnap, írja levelezőnk. A koporsó égő gyertyák között volt felállítva. A gyülekezet bevonult a templomba, hogy a gyászbeszédet hallgassa. Ez alatt a gyertyáktól a koporsó szemfedele meggyuladt. Mire a veszedelmet észrevették, már az egész koporsó lángban állt. Nagynehézzen eloltották a tüzet, de nem tudták megmenteni a halott arcát: haja, bajusza teljesen leperzselődött.

— **Öngyilkosság a végtárgyalás előtt.** A megyebeli Bihar községben Bereczki Károlyt, a bihari körjegyzőség segédjegyzőjét halva találták a lakásán. A jó családból való, jeles képzettségű fiatal ember, mint a vizsgálat kiderítette, nem természetes halállal halt ki, hanem méreggel emésztette el magát. Öngyilkosságának hirtelen felgerjedt természete volt az oka: hirtelen haragjában egyszer oly bűnös cselekedetre ragadtatta magát, ami végzetes következményekkel járt rá nézve. Valami földmives ember állított egyszer az irodájába s falusi emberek szokása szerint igen nagy feneket kerített a dolgának. Az ideges segédjegyzőt ez kihozta a sodrából, összeszólalkozott a földmivessel s mikor az gorombán felelt: elvakult dühében kést rántott és úgy összeszurkálta, hogy sok sebből vérezve vitték el a jegyzői lakból. Bereczki persze szörnyen szánta-bánta a tettét, bocsánatot kért a megsértett embertől, de a dolgot nem lehetett elsimítani, a gazda büvádi panaszt emelt a törvényszéknél, mely a segédjegyzőt súlyos testi sértés miatt helyezte vád alá. Most kapta meg Bereczki az idézést a végtárgyalásra s ezért menekült el a földi bíróság elől.

— **Gyászrovat.** Ünnep első napján kísérték az örök nyugalom-helyére ö. v. Grünvald Farkasné. Az elhunytban, aki 82 évet élt, Grünvald József kamarai s. titkár édes anyját vesztette el. Nyugodjanak porai békében.

Színház.

* **Ruzsinszky Ilona** Kassán. Páratlan hangú volt primadonnánk: B. Ruzsinszky Ilona, jövőre Kassára szerződik. Egy ottani lap írja ugyanis, hogy a kassai színiigazgató, Szendrey Mihály, tárgyalásokat folytat Ruzsinszky Ilonával, hogy őt társulatának megszerezze.

Irodalom.

* **Segédjegyzők Lapja.** B. Király Béla és Petrovaszellón lapot indított Segédjegyzők L. címmel. A lap a kösségi segédjegyzőkkel kapcsolatos érdekeket akarja fölkarolni. Az első szám változatossan van összeállítva.

CSARNOK.

Romba dönt lelkek.

— Amerikai regény. —
Fordította: G-d J-f.
Folytatás. 35.

Norina feléje fordul, rátekin, és arczára mosolyt erőltet.

— Nos, miután annyira szeretsz, Norina, meg kell kissé magad erőltetned és légy eszes. Okosság és fiatal leány, bár nem egyeznek meg egymással, de kedves gyermekem, nem kívánhatod, hogy egész életedet enyelgéssel és csókolással itt eltöltődj. Kétségtelenül felette kellemes volna — e perczben egy hatalmas ásitás fojtotta el szavait — de — az ördögbe! ki az!

Lőrincz karjára támaszkodva felemelkedett s kalapját hátra vetve, egy közeledő férfi alak felé irányozta tekintetét. Norina követte e tekintetét, s a homokon egy kis, sovány emberkét látott gyors léptekkel közeledni.

— Az ördögbe —! kiáltott Thorndyke Lőrincz.

Ekkor fölugrott s az alakra várakozni látszvit. A jövevény pedig közelebb lépett, kalapját a nő előtt megemelte, és aztán nyugodt felismgrő tekintettel nézett a lovagra. A jövevény halvány, sovány pedans kis férfi, rosszul öltözve, éles, világos kék szemekkel, és sápadt ajakkal.

— Jó napot, mr. Thorndyke! mondá nyugodtan.

— Lízton — ez Lízton! kiáltott mr. Thorndyke és haragos pir futotta el arczát. Mint látom, ez ismét egyike szemelen tettei közül, hogy utánam leselkedik. Szabad kérdenem —

— Miként találtam rá? szakítá meg mr. Lízton, ugyanazon nyugodt hanggal. Tudom, hogy három hét előtt kegyed itt volt, mr. Thorndyke. Maggs Jónás tisztelendő urat Bostonban láttam.

Eles tekintetét egy pillanatra Thorndyke arczán nyugtatta. A pir a fiatal ember arczán mindinkább növekedett — villámokat szórtak kék szemei.

— Az isten szerelmére, látta ön őt, kiáltott elfojtott hangon. Az a részeg bold —

Mr. Lízton ismét szavaiba vágott.

— Bocsánatot kérek, mr. Lőrincz, azonban ha kissé félre akar velem jönni, pár szóval beszélnek kegyeddél. Azonkívül — ime itt van két levél, egyik nagybátyjától való, a másik —

— Hm! Jól van, Lízton, mondá Thorndyke gyorsan, óvó tekintetét vetve reá. — Nagybátyám önt kiküldte, hogy engem felkutasson — mint rendszeren szokta, úgy velem legalább.

— Mint rendszeren, mr. Lőrincz. Ő azt parancsolja, hogy kegyed áógtön New-Yorkba visszatérjen.

Folyt. köv.

Előfizetési felhívás!

A midőn a „DEBRECZENI HIRLAP“ április—juniusi új évfolyamának alkalmából ismételten felhívjuk a nagyérdemű közönség pártfogását, először is a lapunk keretében beállott nevezetes változást jelentjük be.

A „DEBRECZENI HIRLAP“ már e hó 27-től kezdve korán reggel jelenik meg s eddigi terjedelmének megtartása mellett, **legnagyobb és egyuttal legolcsóbb lapja lesz Debreczennek.**

Táviratokkal sürgöny-levelekkel bőven el leszünk látva.

Most folyó regényünk mellett még egy érdekesítő regényt közlünk.

Azon leszünk, hogy a

„DEBRECZENI HIRLAP“

legyen, a mint eddig is volt:

A jog, törvény és igazságot képviselő, pártoktól és kormánytól egyaránt **független** közlöny a politikában, a város és közönségének érdekeit hiven őrző helyi lap, családi olvasmányok tekintetében kifogástalan irodalmi közlöny és e mellett gyors értesítésekkel rendelkező hirlap.

Csak is nagymérvű pártfogás mellett lehetséges célunk elérése, mely abban áll, hogy olcsósága mellett is magas színvonalon álló lappal szolgáljuk a nemes város közvéleményét.

„DEBRECZENI HIRLAP“

ára számonként **2 kr.** (4 fillér)

— **Előfizetési ára:** —

Helyben :		Vidékre :	
Egész évre	6 frt.	Egész évre	10 frt.
Fél évre	3 frt.	Fél évre	5 frt.
Negyed évre	1 frt. 50. kr.	Negyed évre	2 frt. 50. kr.
Egy óra	50. kr.	Egy óra	1 frt.

Előfizetők a lapot ápril. 1-ig ingyen kapják.

Előfizetések elfogadtatnak a kiadóhivatalban (Piacz-utcza 79. szám.) valamint Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében. Előfizetést gyűjtőknek 10 előfizető után egy érdekesítő regénnyel szolgálunk.

Ajánljuk a X. évfolyamát élő lapunkat a nagyérdemű közönség pártfogásába. Debreczen 1900. márczius hó.

A „DEBRECZENI HIRLAP“

szerkesztősége és kiadó-hivatala.

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre kő-és könyvnyomdájában

X. évf.

DE

E
Helyt
Egész évre
Fél évre
Negyed évre
Egy óra

(Dsk) M
történelméne
szentelt ünne
junkat az ér
nagy, panthe
házakba épe
vők serege,
templomokba
tikáról, de n
rongatásokba
napi napi ér
ról, hanem a
ról, a mely
egy közös c
tetnek politil
ben való me
viharainak k
jogosultságát
szahatás után
egyre gyarap
ki megerősö
viaskodó lel
sziveket.

Fegyver
nős önmegta
zat, alapja a
becsülése.

Ama hi
véletlen külö
harminczhate
haza bölcsér
egyezési mű

A DEBREC

Azt
Virá
Ped
Leá

Virág vo
De ha le

Sző
Mit
Feh
Tük
Szöke k
Inkább n

Magános fa
Leveléről s
Bánatomma
Mint az a f